

Kokonainen valtameri  
mahtuu pehmeälle ihollesi  
sen rantoja kaluan  
kuljen tahallani itseni eksyksiin  
on niin lämmintä olla täällä  
sädekehäsi hehkussa  
pehmeiden siipiesi suojassa  
aamuauringon lantiolla

Tunnen siipiesi pehmeän hipaisun  
aamun kirkkaassa valossa  
kun sinut viereeni saan  
et pääse pois ollenkaan  
et lennä enää milloinkaan  
valon rajalla, rajalla taivaan ja maan  
on kylmää, vesi jäätyy uomaansa  
siellä kadonnutta sydäntäsi etsit  
löydät yön joka päivää keinuttaa

Yö keinuttaa!

Silmäsi syvissä kuopissaan  
makaavat kivisiksi muuttuneina  
sydän eloton rinnassasi  
lepää kovaksi luutuneena  
imettäjän rintasi  
roikkuvat kuivuneina  
siipiesi riekaleet  
likaisilla lakanoilla

Elämä lupasi liikaa kai, sait  
syliisi vain arjen  
etkä mitään muuta saa  
yö päivää keinuttaa

Ja minä lupasin liikaa kai, sait  
sydämeesi arven  
etkä mitään muuta saa  
yö päivää keinuttaa